

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2013, čj. 6 Ca 304/2009 – 45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Podáním ze dne 12. 10. 2009 se žalobce domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalované, který měl spočívat v tom, že žalovaná bez vyzvání zaslala Ústavnímu soudu rozhodnutí o zrušení určení advokáta pro řízení o ústavní stížnosti, a tak zasáhla do práv žalobce před tímto orgánem a ovlivnila jeho úsudek o splnění podmínek řízení.

2. Rozsudkem ze dne 6. 6. 2013, čj. 6 Ca 304/2009 – 45, Městský soud v Praze zamítl žalobu žalobce na ochranu před nezákonným zásahem žalované.

3. Městský soud odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, čj. 1 Aps 4/2013 - 53 (všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz), podle kterého vyjádření podle § 48 odst. 2 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, nemůže nikoho přímo ani nepřímo zkrátit na jeho právech. Byl-li tedy advokát určený k zastupování v řízení o kasační stížnosti zbaven povinnosti zastupovat žalobce, žalovaná nepostupovala nezákonně, pokud dala tuto skutečnost být z vlastní iniciativy Ústavnímu soudu na vědomí.

II.

4. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností, v níž vyslovil nesouhlas s postupem městského soudu.

III.

5. Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

6. Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu, lhůta je však zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

7. Z doručenky připojené k č. listu 48 spisu městského soudu vyplývá, že rozsudek čj. 6 Ca 304/2009 - 45 byl stěžovateli doručen dne 15. 7. 2013. Lhůta pro podání kasační stížnosti marně uplynula dne 29. 7. 2013 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. za použití § 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel podal kasační stížnost k poštovní přepravě dne 31. 7. 2013 (č. listu 2 spisu Nejvyššího správního soudu), kasační stížnost je tedy opožděná.

8. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

9. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

10. Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že s ohledem na opožděnost kasační stížnosti neodstraňoval její vady, ani nevyzýval stěžovatele k uhrazení soudního poplatku za tuto kasační stížnost. Takový postup by byl s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. srpna 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu